

Literatūra un Māksla

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĒTIES!

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU,
MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU
LAIKRAKSTS

1953. G.

8. MARTĀ

Nr. 10 (425)

No Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas, PSR Savienības Ministru Padomes un PSRS Augstākās Padomes Prezidija

Visiem partijas biedriem, visiem Padomju Savienības darbaļaudīm

Dārgie biedri un draugi!

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja, PSRS Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs dziļās sērās paziņo partijai un visiem Padomju Savienības darbaļaudīm, ka 5. martā pulksten 9.50 vakarā pēc grūtas slimības miris PSR Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētājs un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretars Josifs Visarionovičs STAĻINS.

Stājusies pukstēt Ļeņina līdzgaitnieka un viņa darba ģenialā turpinātāja, Komunistiskās partijas un padomju tautas gudrā vadoņa un skolotāja — Josifa Visarionoviča STAĻINA sirds.

STAĻINA vārds bezgalīgi dārgs mūsu partijai, padomju tautai, visas pasaules darbaļaudīm. Kopā ar Ļeņinu biedrs STAĻINS radija vareno komunistu partiju, izaudzināja un norūdīja to; kopā ar Ļeņinu biedrs STAĻINS bija Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas iedvesmotājs un vadonis, pasaulē pirmās socialistiskās valsts dibinātājs. Turpinādams Ļeņina nemirstīgo darbu, biedrs STAĻINS vadīja padomju tautu, panākot socialisma pasaulvēsturisko uzvaru mūsu zemē. Biedra STAĻINA vadībā mūsu valsts uzvarēja fašismu otrajā pasaules karā, radikāli grozot visu starptautisko situāciju. Biedrs STAĻINS apbruņoja partiju un visu tautu ar dīžo un skaidro programmu komunisma celtniecībai PSR Savienībā.

Biedra STAĻINA nāve, kurš visu savu dzīvi pašizliedzīgi kalpojis lielajai komunisma lietai, ir vismagākais zaudējums partijai, Padomju zemes un visas pasaules darbaļaudīm.

Vēsts par biedra STAĻINA nāvi modina dziļas sāpes strādnieku, kolchoznieku, inteliģentu un visu mūsu Dzimtenes darbaļaužu sirdīs, mūsu varonīgās Armijas un Jūras Kara Flotes karavīru sirdīs, miljonu darbaļaužu sirdīs visās pasaules zemēs.

Šajās sēru dienās visas mūsu zemes tautas vēl ciešāk sakļaujas lielajā brālīgajā saimē Ļeņina un Staļina radītās un izaudzinātās Komunistiskās partijas pārbaudītajā vadībā.

Padomju tauta veltī savai dārgajai Komunistiskajai partijai bezgalīgu uzticību un kvēlu mīlestību, jo viņa zina, ka visas partijas darbības augstākais likums ir kalpošana tautas interesēm.

Strādnieki, kolchoznieki, padomju inteliģenti, visi mūsu zemes darbaļaudis nelokāmi seko politikai, ko izstrādājusi mūsu partija un kas atbilst darbaļaužu vitalajām interesēm un vērsta uz mūsu socialistiskās Dzimtenes varenības tālāku stiprināšanu. Komunistiskās partijas politikas pareizība pārbaudīta ciņu gadu desmitos, tā devusi Padomju zemes darbaļaudīm socialisma vēsturiskās uzvaras. Šīs politikas iedvesmotas, Padomju Savienības tautas partijas vadībā droši iet uz priekšu, uz jauniem komunistiskās celtniecības panākumiem mūsu zemē.

Mūsu zemes darbaļaudis zina, ka Komunistiskā partija un Padomju Valdība vienmēr veltījusi un veltī īpašu gādību visu iedzīvotāju slāņu — strādnieku, kolchoznieku, inteliģentu materialās labklājības tālākai uzlabošanai, visas sabiedrības pastāvīgi augošo materialo un kultūras vajadzību maksimālai apmierināšanai.

Padomju tauta zina, ka Padomju valsts aizsardzības spējas un varenība aug un nostiprinās, ka partija visiem līdzekļiem stiprina Padomju Armiju, Jūras Kara Floti un izlūkošanas organus, lai pastāvīgi kāpinātu mūsu gatavību dot satriecošu pretsparu jebkuram agresoram.

Komunistiskās partijas un Padomju Savienības Valdības ārpolitika bija un ir miera saglabāšanas un nostiprināšanas nesatricināmā politika, cīņa pret jauna kara gatavošanu un izraisīšanu, starptautiskas sadarbības un lietīšu sakaru attīstīšanas politika ar visām zemēm.

Padomju Savienības tautas, uzticīgas proletariskā internacionālisma karogam, stiprina un attīsta brālīgo draudzību ar lielo ķīniešu tautu, ar visu tautas demokrātijas valstu darbaļaudīm, draudzīgus sakarus ar kapitālistisko un koloniālo zemju darbaļaudīm, kas cīnās par mieru, demokrātiju un socialismu.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas
Centralā Komiteja

PSR Savienības
Ministru Padome

PSR Savienības
Augstākās Padomes Prezidijs

Dārgie biedri un draugi!

Padomju tautas lielais virzošais, vadošais spēks cīņā par komunisma uzcelšanu ir mūsu Komunistiskā partija. Partijas rindu tēraudcietā vienība un monolitā sakļautība ir galvenais viņas spēka un varenības nosacījums. Mūsu uzdevums ir kā acuraugu sargāt partijas vienību, mācīt komunistus būt aktīviem politiskiem cīnītājiem par partijas politikas un lēmumu realizēšanu dzīvē, vēl vairāk stiprināt partijas sakarus ar visiem darbaļaudīm, ar strādniekiem, kolchozniekiem, inteliģenci, jo šajos nesaranjamos sakaros ar tautu ir mūsu partijas spēks un neuzvaramība.

Par vienu no saviem svarīgākajiem uzdevumiem partija uzskata audzināt komunistus un visus darbaļaudis augstas politiskās modrības garā, nesamierināmības un stingrības garā cīņā pret iekšējiem un ārējiem ienaidniekiem.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja, PSR Savienības Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs, šajās sēru dienās grieždamies pie partijas un tautas, izsaka stingru pārliecību, ka partija un visi mūsu Dzimtenes darbaļaudis vēl ciešāk sakļausies ap Centralo Komiteju un Padomju Valdību, mobilizēs visus savus spēkus un radošo enerģiju lielajai lietai — komunisma uzcelšanai mūsu zemē.

STAĻINA nemirstīgais vārds vienmēr dzīvos padomju tautas un visas progresīvās cilvēces sirdīs.

Lai dzīvo lielā, visu uzvarošā Marksa-Engelsa-Ļeņina-Staļina mācība!

Lai dzīvo mūsu vareno socialistiskā Dzimtene!

Lai dzīvo mūsu varonīgā padomju tauta!

Lai dzīvo lielā Padomju Savienības Komunistiskā partija!

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas plenuma, PSR Savienības Ministru Padomes un PSRS Augstākās Padomes Prezidija kopīgās sēdes

L Ē M U M S

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja, PSR Savienības Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs šajā mūsu partijai un zemei grūtajā laikā par svarīgāko partijas un valdības uzdevumu uzskata nodrošināt netraucētu un pareizu visas mūsu zemes dzīves vadību, kas savukārt prasa vislielāko vadības saliedētību, nepieļaut nekādu sajukumu un paniku, lai tādējādi absolūti nodrošinātu sekmīgu mūsu partijas un valdības izstrādātās politikas realizēšanu kā mūsu zemes iekšējās lietās, tā arī starptautiskajās lietās.

Pamatojoties uz to un lai nepieļautu nekādus traucējumus valsts un partijas organu darbības vadīšanā, Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja, PSR Savienības Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs uzskata par nepieciešamu realizēt vairākus pasākumus, kas saistīti ar partijas un valsts vadības organizēšanu.

I Par PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāju un Priekšsēdētāja pirmajiem vietniekiem

1. Iecelt par PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāju b. Georgiju Maksimilianoviču Malenkovu.
2. Iecelt par PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja pirmajiem vietniekiem bb. Lavrentiju Pavloviču Beriju, Vjačeslavu Michailoviču Molotovu, Nikolaju Aleksandroviču Bulganinu un Lazaru Moisejeviču Kaganoviču.

II Par PSRS Ministru Padomes Prezidiju

1. Atzīt par nepieciešamu, lai PSRS Ministru Padomē divu organu — Prezidija un Prezidija Biroja vietā būtu viens organs — PSRS Ministru Padomes Prezidijs.
2. Noteikt, ka PSRS Ministru Padomes Prezidija sastāvā ir PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētājs un PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja pirmie vietnieki.

III Par PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāju

Ieteikt par PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāju b. Klementu Jefremoviču Vorosilovu, atbrīvojot no šiem pienākumiem b. Nikolaju Michailoviču Šverniku.

Par PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretaru

1. Iecelt par PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretaru b. Nikolaju Michailoviču Pegovu, atbrīvojot viņu no PSKP CK sekretara pienākumiem.
2. Tagadējo PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretaru b. Aleksandru Fjodoroviču Gorkinu iecelt par PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretara vietnieku.

IV Par PSRS Iekšlietu ministriju

Apvienot PSRS Valsts drošības ministriju un PSRS Iekšlietu ministriju vienā Ministrijā — PSRS Iekšlietu ministrijā.

Par PSRS Iekšlietu ministru

Iecelt par PSRS Iekšlietu ministru b. Lavrentiju Pavloviču Beriju.

V Par PSRS Ārlietu ministru un ministra vietniekiem

1. Iecelt par PSRS Ārlietu ministru b. Vjačeslavu Michailoviču Molotovu.
2. Iecelt par PSRS Ārlietu ministra pirmajiem vietniekiem bb. Andreju Januareviču Višinski un Jakovu Aleksandroviču Maliku.
3. Iecelt b. Vasiliju Vasiljeviču Kuzņecovu par PSRS Ārlietu ministra vietnieku.
4. Iecelt b. Andreju Januareviču Višinski par PSRS pastāvīgo pārstāvi Apvienoto Nāciju Organizācijā.

VI

Par PSRS Kara ministru un Kara ministra pirmajiem vietniekiem

1. Iecelt Padomju Savienības maršalu b. Nikolaju Aleksandroviču Bulganinu par PSRS Kara ministru.
2. Iecelt par PSRS Kara ministra pirmajiem vietniekiem Padomju Savienības maršalu b. Aleksandru Michailoviču Vasiljeviču un Padomju Savienības maršalu b. Georgiju Konstantinoviču Zukovu.

VII

Par Iekšējās un ārējās tirdzniecības ministriju

Apvienot PSRS Ārējās tirdzniecības ministriju un Tirdzniecības ministriju vienā Ministrijā — PSRS Iekšējās un ārējās tirdzniecības ministrijā.

Par PSRS Iekšējās un ārējās tirdzniecības ministru un ministra vietniekiem

1. Iecelt b. Anastasu Ivanoviču Mikojanu par PSRS Iekšējās un ārējās tirdzniecības ministru.

2. Iecelt par PSRS Iekšējās un ārējās tirdzniecības ministra pirmo vietnieku b. Ivanu Grigorjeviču Kabanovu un par ministra vietniekiem bb. Pavlu Nikolajeviču Kumikinu un Vasiliju Gavriloviču Žavoronkovu.

VIII

Par Mašīnbūves ministriju

Apvienot Autobiļu un traktoru rūpniecības ministriju, Mašīnu un aparātu būves ministriju, Lauksaimniecības mašīnbūves ministriju un Darba mašīnbūves ministriju vienā Ministrijā — Mašīnbūves ministrijā.

Par Mašīnbūves ministru

Iecelt b. Maksimu Zacharoviču Saburovu par Mašīnbūves ministru, atbrīvojot viņu no PSRS Valsts Plāna Komitejas Priekšsēdētāja pienākumiem.

Par Transporta un smagās mašīnbūves ministriju

Apvienot Transporta mašīnbūves ministriju, Kuģu būves rūpniecības ministriju, Smagās mašīnbūves ministriju un Celniecības un ceļu mašīnbūves ministriju vienā Ministrijā — Transporta un smagās mašīnbūves ministrijā.

Par Transporta un smagās mašīnbūves ministru

Iecelt b. Vjačeslavu Aleksandroviču Mališevu par Transporta un smagās mašīnbūves ministru.

Par Elektrostaciju un elektrorūpniecības ministriju

Apvienot Elektrostaciju ministriju, Elektrorūpniecības ministriju un Sakaru līdzekļu rūpniecības ministriju vienā Ministrijā — Elektrostaciju un elektrorūpniecības ministrijā.

Par Elektrostaciju un elektrorūpniecības ministru

Iecelt b. Michailu Georgijeviču Pervuchinu par Elektrostaciju un elektrorūpniecības ministru.

IX

Par PSRS Valsts Plāna Komitejas Priekšsēdētāju

Iecelt par PSRS Valsts Plāna Komitejas Priekšsēdētāju b. Grigoriju Petroviču Kosjačenko.

X

Par VACP Priekšsēdētāju

Ieteikt b. Nikolaju Michailoviču Šverniku par VACP Priekšsēdētāju, atbrīvojot no šiem pienākumiem b. Vasiliju Vasiljeviču Kuzņecovu.

XI

Par PSKP Centralās Komitejas Prezidiju un PSKP CK sekretariem

1. Atzīt par nepieciešamu, lai PSKP Centralajā Komitejā divu CK organu — Prezidija un Prezidija Biroja vietā būtu viens organs — PSKP Centralās Komitejas Prezidijs, kā tas noteikts partijas Statutos.
2. Lai nodrošinātu lielāku vadības operativitāti, noteikt Prezidiju 10 locekļu un 4 kandidātu sastāvā.
3. Apstiprināt šādu PSKP Centralās Komitejas Prezidija sastāvu: CK Prezidija locekļi — bb. G. M. Malenkovs, L. P. Berija, V. M. Molotovs, K. J. Vorosilovs, N. S. Čruščovs, N. A. Bulganins, L. M. Kaganovičs, A. I. Mikojans, M. Z. Saburovs un M. G. Pervuchins.
4. Ievēlēt par PSKP CK sekretariem bb. S. D. Ignatjevu, P. N. Pospelovu un N. N. Šatalinu.
5. Atzīt par nepieciešamu, lai b. N. S. Čruščovs koncentrētu visu uzmanību darbam PSKP Centralajā Komitejā, un sakārā ar to atbrīvot viņu no PSKP Maskavas Komitejas pirmā sekretara pienākumiem.
6. Apstiprināt PSKP CK sekretaru b. N. A. Michailovu par PSKP Maskavas Komitejas pirmo sekretaru.
7. Atbrīvot no PSKP CK sekretaru pienākumiem bb. P. K. Ponomarenko un N. G. Ignatovu sakārā ar viņu pāriešanu vadošā darbā PSRS Ministru Padomē un b. L. I. Brežņevu — sakārā ar viņa pāriešanu Jūras Kara ministrijas Politiskās pārvaldes priekšnieka amatā.

XII

Par PSRS Augstākās Padomes Ceturtās sesijas sasaukšanu

Sasaukt 1953. gada 14. martā Maskavā PSRS Augstākās Padomes Ceturto sesiju, lai izskatītu PSKP Centralās Komitejas Plenuma, PSR Savienības Ministru Padomes un PSRS Augstākās Padomes Prezidija kopīgās sēdes lēmumus, kas jāapstiprina PSRS Augstākajai Padomei.

Vislielākā sakļautība un vienotība

Sedien publicēts Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Plenums, PSR Savienības Ministru Padomes un PSRS Augstākās Padomes Prezidija kopīgās sēdes Lēmums. So ārkārtīgi svarīgo politisko dokumentu vienprātīgā atzinībā uzņēma partija un visa padomju tauta.

Dziju sēru pilnajās dienās, kad nav vaigr mūsu lielā vadoņa un mīļotā skolotāja Josifa Visarionoviča Staļina, partija un tauta vēl ciešāk sakļaujas ap Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralo Komiteju un Padomju valdību.

«Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja, PSR Savienības Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs, — teikts Lēmumā. — šajā mūsu partijai un zemei grūtajā laikā par svarīgāko partijas un valdības uzdevumu uzskata nodrošināt netraucētu un pareizu visas mūsu zemes dzīves vadību, kas savukārt prasa vislielāko vadības saliedētību, prasa nepieļaut nekādu sajukumu un paniku, lai tādējādi absolūti nodrošinātu sekmīgu mūsu partijas un valdības izstrādātās politikas realizēšanu kā mūsu zemes iekšējās lietās, tā arī starptautiskajās lietās.»

Šī partijas un valdības izstrādātā politika atbilst mūsu tautas vitalajām interesēm un bauda tās nelielrobožotu atbalstu. Padomju tauta kvēli mīl savu dārgo partiju, jo zina, ka visas tās darbības augstākais likums ir kalpošana tautas interesēm.

Mūsu partijas politikas pareizība pārbaudīta cīņu gadu desmitos. Partijas politika nodrošināja socialisma pasaulvēsturiskās uzvaras Padomju Savienībā. Nelokāmi sekojot šai politikai, Padomju Savienības tautas pārbaudītajā partijas vadībā gūst jaunus un jaunus komunistiskās celtniecības panākumus.

«Mūsu varenā Dzimtene, — teica biedrs G. M. Malenkovs, sniedzams partijas XIX kongresa CK pārskata referātu, — ir savu spēku briedumā un gūst arvien jaunus panākumus. Mums ir viss, kas nepieciešams, lai uzceltu pilnīgu komunistisku sabiedrību. Padomju zemes dabas bagātības ir neizmējamā. Mūsu valsts ir pierādījusi, ka tā spēj izmantot šīs milzīgās bagātības darbajaužu labā. Padomju tauta ir pierādījusi, ka tā prot celt jaunu sabiedrību, un ar paļāvību raugās nākotnē.

Padomju Savienības tautu priekšgalā ir pārbaudīta un cīnās rādīta partija, kas nelokāmi realizē Ļeņina-Staļina politiku.»

Partijas nākotnes plāni, kas nosaka perspektīvas un ceļus mūsu kustībai uz priekšu, balstās uz ekonomisko likumu zināšanu, uz biedra Staļina izstrādāto komunistiskās sabiedrības celšanas zinātni.

Padomju Savienības Komunistiskajai partijai un Padomju valdībai jo sevišķi rūp visu ledzīvotāju slāņu — strādnieku, kolchoznieku un inteliģences materiālās labklājības tālāka celšana. Visas sabiedriskās ražošanas nepārtraukta augšana mūsu zemē, tās pastāvīga pilnveidošanās uz augstākās tehnikas bāzes pakļauta uzdevumam maksimāli apmierināt sabiedrības nemitīgi augošās materiālās un kultūras vajadzības. Tāds ir biedra Staļina atklātais socialisma ekonomiskais pamatlikums, un visa partijas un valdības darbība, vadot mūsu zemi, izriet no šī likuma prasībām.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas un Padomju valdības stingrā un konsekventā politika ir saglabāt un stiprināt mieru, cīnīties pret jauna kara gatavošanu un izraisīšanu, sekmēt starptautisku sadarbību un attīstīt lietišķus sakarus ar visām zemēm. Tāda ir mūsu ārpolitika — un šī politika ir nesatricināma! — un izriet no Padomju socialistiskās valsts dziļākās būtības, izriet no mūsu zemē valdošās socialistiskās ideoloģijas — tautu līdzietības, tautu draudzības un proletariskā internacionālisma ideoloģijas. Uzticīgas proletariskā internacionālisma karogam, PSRS tautas attīsta un stiprina brālīgo draudzību ar lielo ķīniešu tautu, ar visu tautas demokrātiskās valstu darbajaudīm, attīsta un stiprina draudzīgus sakarus ar kapitalistisko un koloniālo zemju darbajaudīm, kas

cīnās par mieru, demokrātiju un socialismu.

Mūsu lielā Padomju Dzimtene ir galvenais miera balsts un karognesēja visā pasaule. Tālab, stiprinādama savas zemes aizsardzības spējas, mūsu tauta ne vien pati nodrošinās pret visādām neļaušībām un pārstiegumiem, bet arī kalpo miera aizstāvēšanas dižajai lietai, piepilda visas cilvēces cerības un ilgas. «Protams, agresori grib, — norādīja biedrs Staļins, — lai Padomju Savienība gadījumā, ja viņi tai uzbrūktu, būtu neapbruņota. Bet Padomju Savienība tam nepiekrīt un domā, ka agresors jāsaģalda pilnīgi apbruņotiem.» Vaidamās no biedra Staļina norādījumiem, Padomju Savienības Komunistiskā partija visnotaļ stiprina Padomju Armiju, Jūras Kara Floti un izlūkošanas organus, lai pastāvīgi kāpinātu mūsu gatavību dot iznīcinošu triecienu ikvienam agresoram. Padomju valsts aizsardzības spējas un varenība, kas aug un nostiprinās, augs un nostiprināsies arī turpmāk!

Cīņā par komunisma uzcelšanu lielais virzošais un vadošais spēks ir Padomju Savienības Komunistiskā partija. Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja, PSR Savienības Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs, grieždamies pie visiem partijas biedriem, visiem Padomju Savienības darbajaudīm, raksta: «Partijas rindū tēraudcietā vienība un monolitā sakļautība ir galvenais viņas spēka un varenības nosacījums. Mūsu uzdevums ir kā acuraugu sargāt partijas vienību, mācīt komunistus būt aktīviem politiskiem cīnītājiem par partijas politikas un lēmumu realizēšanu dzīvē, vēl vairāk stiprināt partijas sakarus ar visiem darbajaudīm, ar strādniekiem, kolchozniekiem, inteliģenci, jo šajos nesaraufamos sakaros ar tautu ir mūsu partijas spēks un neuzvaramība.»

Ja būsīm modri, — māca biedrs Staļins, — mēs noteikti sīsim mūsu ienaidniekus nākotnē tāpat, ka šīm tagadnē, kā šīm tos pagātnē. Vadošā ties no šiem biedra Staļina norādījumiem, partija uzskata par vienu no savām svarīgākajām uzdevumiem ieviešāt komunistos un visos darbajaudīs augstu politisku modrību, nesamierināmību un stingrību cīņā pret iekšējiem un ārējiem ienaidniekiem.

Sobrīd, kad mūsu tauta dziļās skumjās, bet reizē ar to nesalaužamā gara možumā un stingrā pašlīvē saņem spēkiem saliedēties vēl ciešāk ap Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralo Komiteju un Padomju valdību, PSKP CK, PSRS Ministru Padome un PSRS Augstākās Padomes Prezidijs savā kopējā pieņemūši Lēmumu, kas paredz virkni svarīgu pasākumu partijas un valsts vadības organizēšanā. So pasākumu nolūks — nepieļaut nekādus traucējumus valsts un partijas organu darbības vadīšanā.

Biedra Staļina audzināti, viņa uzticīgā skolnieki un līdzgaitnieki stingri un konsekventi realizēs dzīvē partijas izstrādāto ārējo un iekšējo politiku, kas atbilst tautas vitalajām interesēm. Ļeņina-Staļina lieta ir drošas un stiprās rokās.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas un Padomju valdības pārbaudītajā vadībā mūsu tauta droši ies tālāk, uz priekšu — pa slavas vainagoto uzvaru ceļu, ko norādījis biedrs Staļins, mobilizēdama visus savus spēkus un radošo enerģiju mūsu zemes komunistiskās celtniecības dižajam darbam.

Dārgā un mīļotā Josifa Visarionoviča Staļina nemirstīgais vārds vienmēr dzīvo padomju tautas un visas progresīvās cilvēces sirdīs. Dižā un skardā PSRS komunistiskās celtniecības programma, ar ko biedrs Staļins apbruņojis partiju un visu mūsu tautu, tiks realizēta dzīvē.

Lai dzīvo Padomju Savienības Komunistiskā partija, cīnās rūdītāls varoņīgās padomju tautas avangards, mūsu laikmeita prāts, gods un sirdsapziņa!

Lai dzīvo Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja un mūsu mīļotā Padomju valdība!

(Lai raksta «Pravda» š. g. 7. marta levdas)

JOSIFS VISARIONOVIČS STAĻINS

Medicīniskais slēdziens par J. V. Staļina slimību un nāvi

Naktī uz 2. martu J. V. Staļinam radās asins izplūdums smadzeņu kreisajā puslode uz hipertensīvās slimības un aterosklerozes pamata. Rezultātā iestājās ķermeņa labās puses paralīze un nepārtraukta bezsamaņa. Jau pirmajā slimības dienā konstatētas elpošanas grūtību pazīmes sakarā ar traucējumiem nervu centru funkcijās. Šie traucējumi ar katru dienu pieauga: tiem bija t. s. periodiskās elpošanas (Čein-Stoksa elpošanas) raksturs ar ilgstošām pauzēm. Naktī uz 3. martu elpošanas traucējumi reizumis kļuva draudoši. Kopš pašas slimības sākuma konstatētas arī ievērojamas pārmaiņas sirds asinsvadu sistēmā, proti, augsts asins spiediens, pulsa paātrināšanās un neregularitāte (mirdzēšanas aritmija) un sirds paplašināšanās. Sakarā ar progresējošiem elpošanas un asins cirkulācijas traucējumiem jau 3. mar-

tā konstatētas skābekļa trūkuma pazīmes. Jau slimības pirmajā dienā cēlās temperatūra un sāka iezīmēties augsta leukocitoze, kas varēja nozīmēt iekaisuma pērkļu attīstīšanos plaušās.

Slimības pēdējā dienā, vispārējam stāvoklim kļūstot pasliktinoties, atkārtoti parādījās smags akuts sirds asinsvadu vājums (kolapss). Elektrokardiogrāfiskā izmeklēšana ļāva konstatēt akutu asins cirkulācijas traucējumu sirds vainagveida asinsvados līdz ar pērkļainām pārmaiņām sirds muskulatūrā.

5. marta pēcpusdienā slimnieka stāvoklis sevišķi strauji pasliktinājās: elpošana kļuva sekla un kļūst paātrināta, pulss — 140—150 reizes minūtē, pavājināts.

Pulksten 21.50, pieaugot sirds asinsvadu vājumam un elpas trūkumam, J. V. Staļins mira.

PSRS Veselības aizsardzības ministrs A. TRETJAKOVŠ

Kremļa Ārstniecības un sanitārās pārvaldes priekšnieks I. KUPERINŠ

PSRS Veselības aizsardzības ministrijas galvenais terapeits profesors P. LUKOMSKIS

Medicīnas zinātņu akadēmijas īstenais loceklis profesors N. KONOVALOVŠ

Medicīnas zinātņu akadēmijas īstenais loceklis profesors A. MJASNIKOVS

Medicīnas zinātņu akadēmijas īstenais loceklis profesors J. TAREJEVS

Medicīnas zinātņu akadēmijas korespondētājlloceklis profesors I. FIĻMONOVŠ

Profesori I. GLAZUNOVŠ, B. TKACEVS

Docenti V. IVANOVŠ-NEZNAMOVS

J. V. Staļina ķermeņa patoloģiski anatomiskā izmeklēšana

Patoloģiski anatomiskajā izmeklēšanā konstatēts liels asins izplūduma pērkļis galvas smadzeņu kreisās puslodes zemgarozas mezglos. Šis asins izplūdums bojāja svarīgus smadzeņu centrus un radīja nenovēršamus elpošanas un asins cirkulācijas traucējumus. Bez asins izplūduma smadzenēs konstatēti kreisā sirds kambara ievērojama hipertrofija, daudzi asins izplūdumi sirds muskulī, kuņģa un zarnu gļotādā, aterosklerozas pārmaiņas asinsvados, it sevišķi galvas smadzeņu arterijās.

Šie procesi bija hipertensīvās slimības sekas.

Patoloģiski anatomiskās izmeklēšanas rezultāti pilnīgi apstiprina diagnozi, ko uzstādījuši ārsti profesori, kas ārstējuši J. V. Staļinu.

Patoloģiski anatomiskās izmeklēšanas dati liecina par J. V. Staļina slimības neārstējamo raksturu kopā ar asins izplūduma rašanās smadzenēs. Tāpēc pielietotie enerģiskie ārstēšanas pasākumi nevarēja dot pozitīvu rezultātu un novērst liktenīgo iznākumu.

PSRS Veselības aizsardzības ministrs A. TRETJAKOVŠ

Kremļa Ārstniecības un sanitārās pārvaldes priekšnieks I. KUPERINŠ

PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas prezidents akademiķis N. ANIČKOVS

PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas īstenais loceklis profesors M. SKVORCOVS

PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas korespondētājlloceklis profesors A. STRUKOVŠ

PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas korespondētājlloceklis profesors S. MARDASEVS

PSRS Veselības aizsardzības ministrijas galvenais patoloģis anatoms profesors B. MIGUNOVŠ

Profesors A. RUSAKOVŠ

Docenti B. USKOVŠ

Par Padomju Socialistisko Republiku Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētāja un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretara Josifa Visarionoviča Staļina bērū organizēšanas komisijas izveidošanu

PSR Savienības Ministru Padomes un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas nolēma:

Izveidot Padomju Socialistisko Republiku Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētāja un Padomju Savienības Komunistiskās partijas

Centralās Komitejas Sekretara Ģenerālisimusa Josifa Visarionoviča STAĻINA bērū organizēšanas komisiju šādā sastāvā: bb. N. S. Čruščovs (Priekšsēdētājs), L. M. Kaganovičs, N. M. Sverņiks, A. M. Vasiļevskis, N. M. Pegovs, P. A. Artemjevs, M. A. Jasnovs.

No biedra Staļina bērū organizēšanas komisijas

PSR Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētāja un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretara Josifa Visarionoviča Staļina bērū notiks pirmdien, š. g. 9. martā, pulksten 12 dienā.

Biedra Staļina bērū organizēšanas komisija paziņo visām organizācijām, ka Arodbiedrību nama Kolonu zāle atvērta no pulksten 6 rītā līdz 2 naktī.

PADOMJU SAVIENĪBAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRALĀS KOMITEJAS UN PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOMES LEMUMS

par Josifa Visarionoviča Staļina sarkofaga uzstādīšanas vietu

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja un PSR Savienības Ministru Padome nolēmj:

Novietot sarkofagu ar J. V. Staļina mirstīgajām atliekām Mauzolejā — Sarkanajā laukumā, blakus V. I. Leņina sarkofagam.

PSKP CENTRALĀ KOMITEJA
PSR SAVIENĪBAS
MINISTRU PADOME

PADOMJU SAVIENĪBAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRALĀS KOMITEJAS UN PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOMES LEMUMS

par Panteona — Padomju zemes diženo cilvēku mūžīgās slavas piemiņekļa celšanu

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja un PSRS Ministru Padome nolēmj:

Lai saglabātu mūžīgu piemiņu par lielajiem vadoniem Vladimīru Iljiču Leņinu un Josifu Visarionoviču Staļinu, kā arī Komunistiskās partijas un Padomju valsts izcilajiem darbiniekiem, kas apbedīti Sarkanajā laukumā pie Kremļa sienas, uzcelt Maskavā monumentālu celtni — Panteonu — Padomju zemes diženo cilvēku mūžīgās slavas piemiņekli.

Pēc Panteona uzcelšanas pārvietot tajā V. I. Leņina sarkofagu un J. V. Staļina sarkofagu, kā arī Komunistiskās partijas un Padomju valsts izcilos darbiniekus mirstīgās atliekas, kas apbedītas pie Kremļa sienas, un atvērt apmeklēšanai Panteonu plašam darbaļaužu masām.

PSKP CENTRALĀ KOMITEJA
PSR SAVIENĪBAS
MINISTRU PADOME

PADOMJU SAVIENĪBAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRALĀS KOMITEJAS UN PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOMES LEMUMS

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralā Komiteja un PSR Savienības Ministru Padome nolēmj:

Sakarā ar PSR Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētāja un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretara Josifa Visarionoviča Staļina nāvi pasludināt visā zemē sēras 1953. gada 6., 7., 8. un 9. martā.

Šajās dienās atcelt visas izrādes, kino, koncertus un dažādus izpriecāsarīkojumus.

PSKP CENTRALĀ KOMITEJA
PSR SAVIENĪBAS
MINISTRU PADOME

NO VLKJS CENTRALĀS KOMITEJAS

VISIEM KOMJAUNATNES BIEDRIEM,
VISAI PADOMJU SAVIENĪBAS JAUNATNEI

Komunistisko partiju, padomju tautu un visas pasaules darbaļaudis piemeklējusi vislielākā nelaime. Mīris cilvēces ģenijs, Leņina dižais līdzgaitnieks un draugs, viņa nemirstīgā darba turpinātājs, nenogurstošais komunisma cēlājs, mūsu vadonis, dārgais un mīļotais tēvs, padomju jaunatnes draugs un gudrais skolotājs — Josifs Visarionovičs Staļins.

Visu savu varonības pilno dzīvi biedrs Staļins pašizliedzīgi kalpoja tautai, partijai, mūsu Dzimtenes uzplaukumam, lielajai komunisma idejai. Kopā ar Leņinu biedrs Staļins radīja Komunistisko partiju, izaudzināja un norādīja to. Kopā ar Leņinu biedrs Staļins bija Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas iedvesmotājs un vadonis, pasaulē pirmās Socialistiskās valsts dibinātājs. Turpinādams Leņina nemirstīgo darbu, biedrs Staļins vadīja padomju tautu, panākot socialisma pasaulvēsturisko uzvaru mūsu zemē. Biedra Staļina gudrajā vadībā padomju tauta izcīnīja lielo uzvaru pār tumšajiem fašisma spēkiem otrajā pasaules karā. Biedrs Staļins apbruņoja partiju un visu tautu ar dižo un skaidro komunisma celtniecības programmu, norādīja ceļus uz mirdzošajiem komunisma kalngaliem. Katrā padomju cilvēku darba panākumā, katrā jaunā komunistiskās celtniecības uzvarā ir mūsu nemirstīgā vadona biedra Staļina gudrība, neizsīkstošā enerģija un dzelzs griba.

VISSAVIENĪBAS LEŅINA KOMUNISTISKĀS
JAUNATNES SAVIENĪBAS CENTRALĀ KOMITEJA

NO VISSAVIENĪBAS ARODBIEDRĪBU CENTRALĀS PADOMES

Dārgie biedri!

Vissavienības Arodbiedrību Centralā Padome dziļās sēras paziņo arodbiedrību biedriem un visiem darbaļaudim par lielo nelaimi, kas piemeklējusi padomju tautu — par mūsu lielā vadona, skolotāja, tēva un drauga, karsti mīļotā biedra Josifa Visarionoviča Staļina nāvi.

Biedra Staļina viņa slavenā un varonības pilnā dzīvē bija veltīta cildenajam mērķim — darbaļaužu atbrīvošanai, cīņai par komunisma uzvaru.

Kopā ar Leņinu biedrs Staļins izveidoja un izkalpināja vareno Komunistisko partiju, kas, vadot strādnieku šķiru un darba zemniecību, panāca Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas vēsturisko uzvaru.

Pilsonkara un ārzemju intervencijas gados mūsu tautā Leņina un Staļina vadībā izejīja uzvaru pār ienaidniekiem un nosargāja Oktobra iekarojumus.

Kopā ar Leņinu biedrs Staļins nodibināja daudzraciju socialistisko valsti — Padomju Socialistisko Republiku Savienību.

Turpinādams Leņina nemirstīgo darbu, biedrs Staļins augsti pacēla Leņina karogu un yeda mūsu partiju, visu padomju tautu pa Leņina norādīto ceļu. Biedra Staļina ģenialajā vadībā mūsu Dzimtene vēsturiski īsā laikā pārvērtās par vareno socialistisku lielvalsti.

Tevijas kara gados biedra Staļina diženais ģenijs panāca padomju tautas pasaulvēsturisko uzvaru pār vācu fašistiskajiem iebrucējiem.

Vairāk nekā trīs gadu desmitus biedrs Staļins vadīja mūsu zemi pa komunisma celtniecības ceļu.

Biedrs Staļins apbruņoja partiju un visu tautu ar dižo un skaidro programmu komunisma celtniecībai

Padomju Savienības jauniešiem un jaunietēm tāpat kā visiem padomju cilvēkiem biedra Staļina vārds ir visdārgākais, vistuvākais un vismīļākais vārds. Biedra Staļina dzīve katram no mums ir dižs paraugs pašizliedzīgai cīņai par komunismu.

Komjaunieši un komjaunietes, visā padomju jaunatne šajās sēru dienās visas padomju tautas priekšā dod svinīgu zvērestu — būt arī turpmāk vienmēr uzticīgiem un nelokāmiem slavenās Komunistiskās partijas dēliem un meitām, būt kvēliem Padomju Dzimtenes patriotiem, veltīt visu savu dzīvi lielajai Leņina-Staļina idejai, cīņai par komunisma triumfu.

Komjaunieši un komjaunietes, padomju jaunatne apsola dārgajai Komunistiskajai partijai, tās staļiniskajai Centralajai Komitejai, ka viņi vienmēr būs modri, gatavi jebkuros apstākļos, netaupot savu dzīvību, aizstāvēt mīloto Padomju Dzimteni.

VLKJS Centralā Komiteja aicina visus komjauniešus, visu padomju jaunatni vēl ciešāk sakļauties ar Komunistisko partiju, staļinisko Centralo Komiteju un Padomju Valdību, veltīt visus savus spēkus, visu savu radošo enerģiju lielajai lietai — komunisma uzcelšanai mūsu zemē.

Padomju jaunieši un jaunietes uz visiem laikiem saglabās savās sirdīs padomju cilvēkiem un visas pasaules darbaļaudim bezgala mīlo, nemirstīgo Lielā Staļina vārdu.

PSR Savienībā, Biedra Staļina nemirstīgie darbi un diženās idejas mūžīgi dzīvos mūsu sirdīs un radīs mums ceļu uz uzvaru.

Biedrs Staļins vadīja un iedvesmoja miera, demokrātijas un socialisma nometnes taisnīgo cīņu pret karu, par mieru, par cilvēces laimi. Kopā ar Padomju Savienības darbaļaudim dziļi noskumuši un sēro par neatgūstamo zaudējumu arī visas pasaules darbaļaudis.

Padomju tauta pilnīgi apzinās, ka patlaban, kad mūsu vidū vairs nav biedra Staļina, uz katru no mums gultas nesalīdzināmi lielāka atbildība par diženā komunisma celtniecības darba panākumiem.

Visi mūsu zemes darbaļaudis ir bezgalīgi uzticīgi savai mīļotajai Komunistiskajai partijai un droši zina, ka dižā Leņina-Staļina partija vadīs padomju tautu pa biedra Staļina norādīto ceļu.

VACP aicina arodbiedrību biedrus un visus darbaļaudis vēl ciešāk sakļauties ar Komunistisko partiju, Centralo Komiteju un Padomju Valdību, divkārtot enerģiju cīņā par komunisma uzcelšanu, mūsu socialistiskās valsts varenības nostiprināšanu.

Zvēram Tev, mūsu karsti mīļotajam vadonim un skolotājam, ka Komunistiskās partijas vadībā padomju arodbiedrības nenogurstoši cīnīsies par lietu, kurai Tu ziedoji visus savus spēkus, visu savu dzīvi.

Lai dzīvo mūsu lielā padomju tauta!

Lai dzīvo varonīgā Padomju Savienības Komunistiskā partija, Leņina-Staļina partijai!

VISSAVIENĪBAS
ARODBIEDRĪBU
CENTRALĀ PADOME

JOSIFS VISARIONOVIČS STAĻINS

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas un PSR Savienības Ministru Padomes LĒMUMS

Pirmdien, šā gada 9. martā, brīdī, kad notiks PSR Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētāja un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretara, Ģenerālisimusa Josifa Visarionoviča Staļina apbedīšana, tieši pulksten 12.00 dienā pēc Maskavas laika, salūgt ar artilērijas šāvieniem Maskavā, savienoto republiku galvaspilsētās, pilsētās-varonēs: Leningradā, Staļinogradā, Sevastopolē un Odesā, kā arī

PADOMJU SAVIENĪBAS KOMUNISTISKĀS
PARTIJAS CENTRĀLĀ KOMITEJA

PSR SAVIENĪBAS
MINISTRU PADOME

PSR Savienības Ministru Padomes LĒMUMS

PSR Savienības Ministru Padome nolēmj:

Sakarā ar sērām, 1953. gada 9. martā, kad apbedīs PSR Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētāju un

Kaļiņingradā, Lvovā, Chabarovskā un Vladivostokā.

Tieši pulksten 12.00 dienā uz piecām minūtēm pārtraukt darbu visos uzņēmumos, kā arī dzelzceļu, ūdens un automobiļu transporta kustību visā Padomju Savienības teritorijā, izņemot nepārtrauktas darbības uzņēmumus.

Tieši pulksten 12.00 dienā trīs minūtes salūgt ar sirenām fabrikās, rūpnīcās, uz dzelzceļiem, uz upju un jūras flotes kuģiem.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretaru Josifu Visarionoviču Staļinu, pamat-, septiņgadīgās un vidusskolas mācības nenoturēt.

PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOME

PAVĒLE Nr. 35 Padomju Armijas karaspēkam

1953. gada 8. martā

Maskavā

Biedri kareivji un seržanti!

Biedri virsnieki un ģenerāļi!

Mūsu tauta, mūsu armija pārdzīvo lielas bēdas. Miris PSR Savienības Ministru Padomes Priekšsēdētājs un Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Sekretars, Komunistiskās partijas un padomju tautas dižais vadonis, padomju valsts vadītājs lielais Staļins. Nav vairs ģenālā karavadoņa, Padomju Savienības Ģenerālisimusa J. V. Staļina.

Staļina vārds bezgalīgi dārgs mūsu partijai, padomju tautai un viņas armijai, visas pasaules darbaļaudim. Visu savu dzīvi biedrs Staļins nedalīti veltīja tautai, komunisma celtniecībai. Lēnins un Staļins radīja, audzināja un norādīja varenā komunistu partiju, nodibināja un nostiprināja padomju valsti un viņas Brīvības Spēkus.

Ar lielā Staļina vārdu nešķirami saistīta visa Padomju Armijas vēsture un viņas uzvaras pilsone un Lielā Tēvijas kara gados. Sava Augstākā Virspavēlnieka Padomju Savienības Ģenerālisimusa J. V. Staļina vadībā, pēc viņa ģenālajiem plāniem Padomju Brīvības Spēki galīgi sakāva fašistus.

ko Vāciju un imperialistisko Japānu, nosargāja savas Dzimtenes brīvību un neatkarību, izglāba Āzijas un Eiropas tautas no fašistiskās verdzības.

Dzīlās sērās Padomju Armija noliec savas kaujas karogus pie sava ģenālā karavadoņa šķirsta.

Biedri kareivji un seržanti, virsnieki un ģenerāļi!

Vēl ciešāk saklausim savas rindas ap Komunistiskās partijas Centralo Komiteju un Padomju valdību.

Atvadoties no dārgā un mīļotā skolotāja, vadona un karavadoņa biedra Staļina, zvērēsim nenogurstoši stiprināt Padomju Armijas kaujas spējas, kāpināt tās kaujas gatavību un pastāvīgo modrību, droši sargāt padomju tautas radošo darbu, modri stāvēt sardzē par Padomju Savienības valsts interesēm.

Padomju tauta var būt pārliecināta, ka viņas Armija, uzticīga nemirstīgā Staļina norādījumiem, vienmēr gatava godam izpildīt savu svēto pienākumu padomju Dzimtenes priekšā.

PSR Savienības Kara ministrs
Padomju Savienības maršals
N. BULGAŅINS

PAVĒLE Nr. 21 PSR Savienības Jūras Kara Spēkiem

1953. gada 8. martā

Maskavā

Biedri matroži, kareivji, staršinas un seržanti!

Biedri virsnieki, admiraļi un ģenerāļi!

Padomju kara jūrniece kopā ar mūsu partiju un tautu dzīlās sērās noliec savus kaujas karogus, godinot no mums atzģājušā bezgalīgi cārgā teva un skolotāja, lielā karavadoņa, Padomju Savienības Ģenerālisimusa Josifa Visarionoviča Staļina galšo piemiņu.

Lēnins un Staļins radīja mūsu vareno Komunistisko partiju, nodibināja pasaulē pirmo Padomju Socialistisko valsti, viņas Armiju un Jūras Kara Floti.

Pilsonu kara gados biedra Staļina ģenālajā vadībā izcīnītas lielas vēsturiskās uzvaras pār daudzliem jaunās Padomju valsts ienaidniekiem.

Lielā Tēvijas kara bargajos gados mūsu tauta un viņas Brīvības Spēki ģenālā karavadoņa biedra Staļina vadībā uzvarēja fašismu.

Staļina nemirstīgais vārds vienmēr dzīvos padomju tautas un viņas karavīru sirdīs.

Biedri matroži, kareivji, staršinas un seržanti!

Biedri virsnieki, admiraļi un ģenerāļi!

Zvērēsim pie mūsu lielā vadona un karavadoņa Josifa Visarionoviča Staļina šķirsta, ka mēs vēl ciešāk saklausīmes un nelokāmi stāvēsim ap Komunistiskās partijas Centralo Komiteju un Padomju Savienības valdību, līdz galam un gariem izpildīs m biedra Staļina norādījumus — būt nesamierināmiem pret mūsu Dzimtenes ienaidniekiem, nenogurstoši stiprināt Jūras Kara Flotes kaujas spējas, modri sargāt mūsu Tēvijas jūras robežas un padomju tautas mierīgo darbu, tautas, kas zem visu uzvarošā Lēnina-Staļina karoga ceļ komunismu.

PSR Savienības Jūras Kara
ministrs viceadmirālis
N. KUZNECOVS

Pie lielā vadona šķirsta

6. martā Arodbiedrību nama Kolonu zālē

Komunistisko partiju, padomju tautu un visas pasaules darbaļaudis piemeklējusi smaga nelaime: stājušies pūkstēt biedra Staļina sirds. Miris visdiženākais cilvēks — nemirstīgā Lēnina darba ģenālais turpinātājs, miris Komunistiskās partijas un padomju tautas vadonis un skolotājs, miris visas progresīvās cilvēces lielais draugs un skolotājs.

Maskava tērpusies sērās. J. V. Staļina šķirstu novieto Arodbiedrību nama Kolonu zālē.

Sēru plīvurs sedz kristāla lustras. Marmora kolonas drapētas ar sarkanu audumu, uz kura attēloti 16 brālīgo padomju republiku ģerboņi. Uz augsta postamenta starp palmām un ziediem sarkanu samtu apvilktis šķirsts ar J. V. Staļina mirstīgajām atliekām. Visai pasaulei pazīstamie dārgie sejas vaibsti, kurus nāve nav pārvērtusi. Pār šķirstu pusmāstā nolaists milzīgs sarkans karogs sēru ietvarā, uz kāroga — lielā devīze: „Visu zemju proletārieši, savienojieties!”

Postamenta pakājē uz atlasa ordeņi un medaļas, ar kuriem biedru Staļinu apbalvojuši Dzimtene.

Pie šķirsta ļoti daudz vainagu. Uz kāda vainaga sarkanās lentes rakstīts: „Komunistiskās partijas un padomju tautas vadonim un skolotājam Josifam Visarionovičam Staļinam. No PSKP Centralās Komitejas.”

Te ir arī vainagi no PSRS Ministru Padomes, PSRS Augstākās Padomes Prezidija, PSKP MK un MPK, VLKJS CK, VACP, no Maskavas rūpnīcu, fabriku un iestāžu kolektīviem, no biedra Staļina ģimenes locekļiem.

Pulkstenis 4.00 dienā. Kolonu zālē sāk ielaist darbaļaudis.

Padomju tauta atvadās no sava vadona. Kolonu zālē plūst nebeidzama ļaužu straume. Goda sardzē pie biedra J. V. Staļina šķirsta stājas viņa cīņas biedri — PSKP CK locekļi, valdības locekļi — biedri G. M. Maļenkovs, L. P. Berija, V. M. Molotovs, K. J. Vorošilovs, N. S. Čruščovs, N. A. Bulgaņins, L. M. Kaganovičs, A. I. Mikoļans, N. M. Šverņiks.

Simfoniskie orķestri nepārtraukti atskaņo Čaikovska, Bethovena, Šopena un Griga sēru muziku. Dzīlās sāpes klusējot, gar biedra J. V. Staļina šķirstu plūst ļaužu straume.

Maskava, Dzimtene, visa progresīvā cilvēce atvadās no biedra J. V. Staļina.

Ļaudim, kas ieradusies Kolonu zālē, sejas lasāma kvēla mīlestība un dziļa cieņa uz vadoni un skolotāju. Skatieni pievērsti dārgajiem Staļina sejas vaibstiem, lai tie saglabātos sirdīs uz visiem laikiem. Sajūtot dziļas sāpes par smago zaudējumu,

padomju laudis šajās sēru dienās sevišķi skaidri apzinās, ka nepieciešams vēl ciešāk sakļauties ap partiju, ap lēniski staļinisko Centralo Komiteju un Padomju Valdību. Viņi ir sevišķas apņēmības pilni atdot visus spēkus cīņai par lietu, kurai visu savu dzīvi ziedojis lielais vadonis un skolotājs.

Zālē ierodas desmitiem Maskavas darbaļaužu delegāciju, lai noliktu pie vadona šķirsta savus vainagus.

Goda sardzē mainās pēc katrām piecām minūtēm.

Goda sardzē stājas bb. M. Z. Saburovs, M. G. Pervučins, M. A. Suslovs, N. A. Michailovs, P. K. Ponomarenko, S. D. Ignatjevs, A. B. Aristovs, P. N. Pospelovs, N. N. Šataļins, M. F. Škirjatovs.

Viņus nomaina partijas Maskavas organizāciju pārstāvji, PSKP MK un MPK vadītāji.

Pie šķirsta, kur atdusas visu laiku un laikmetu dižākais karavadoņs, Padomju Savienības Ģenerālisimuss, kura vadībā mūsu Dzimtene otrajā pasaules karā izcīnīja izcilo pasaulvēsturisko uzvaru pār fašismu, goda sardzē stāv staļiniskie maršali — Vasiļevskis, Sokolovskis, Budjonnijs, Govorovs, Kopevš, Timošenko.

Visu vakaru līdz vēlai naktij Kolonu zālē plūst nepārtraukta ļaužu straume.

7. martā Arodbiedrību nama Kolonu zālē

kas Ārkārtējā un Pilnvarotā vēstnieka PSR Savienībā, no Ķīnas un PSRS draudzības biedrības. Ķīnas darbaļaudis apliecina savas dziļās sāpes sakarā ar ķīniešu tautas labā drauga un skolotāja Josifa Visarionoviča Staļina nāvi.

Zālē tenāk tautas demokrātijas valsts vēstniecību un misiju locekļi.

Noliek vainagus no Korejas darba partijas Centralās Komitejas un Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas valdības, no Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas Augstākās tautas sapulces prezidija. Uz vainaga lentes rakstīts: „Visu miermīļīgo tautu lielajam skolotājam un draugam Josifam Visarionovičam Staļinam.”

Zālē ienes vainagus no Ungārijas darbaļaužu partijas un Ungārijas Tautas Republikas ministru padomes, no Ungārijas Tautas Republikas Čehoslovākijas Republikas, Bulgārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas vēstniecībām, no Rumānijas Tautas Republikas valdības un Rumānijas strādnieku partijas Centralās Komitejas, no Rumānijas Lielās nacionālās Sapulces prezidija, no Vācijas Demokrātiskās Republikas valdības, no Vācijas socialistiskās vienības partijas Centralās komitejas, no Vjetnamas Demokrātiskās Republikas valdības un darba partijas, no Albānijas Tautas Republikas misijas, no Mongolijas Tautas Republikas valdības un Mongolijas tautas revolucionārās partijas Centralās komitejas.

Uz vainagu lentēm uzraksti, kas pauž šo zemju tautu bezgalīgo mīlestību un pateicību nemirstīgajam Staļinam, visas pasaules darbaļaužu lielajam vadonim un labākajam draugam.

Pie šķirsta — diplomātiskā korpusa locekļi, Maskavā akreditētie kapitālistisko zemju valdību pārstāvji. Ienes vainagus no Argentīnas Republikas prezidenta Huana Perona, no Argentīnas Republikas vēstnieka L. Bravo, no Šveices misijas.

Plūst sēru melodijas. Ik pēc divām trim minūtēm mainās goda sardzē. Sardzē stāv Maskavas partijas aktīva pārstāvji, strādnieki, kolchoznieki, zinātnieki, rakstnieki, ministriju vadītāji, PSRS un savienoto republiku Augstāko Padomju deputāti, Padomju Savienības Varoņi un Socialistiskā Darba Varoņi, Padomju Armijas maršali un ģenerāļi, Jūras Kara Flotes admiraļi. Sēru sardzē — trīskārtējie Padomju Savienības Varoņi, slavenie Staļina ērgļi Pokriškins un Kožedubs, akademiķi Skobelcins un Oparins, rakstnieki Fadejevs un Surkovs.

Pulkstenis 4 dienā. Goda sardzē pie J. V. Staļina šķirsta stājas biedri G. M. Maļenkovs, L. P. Berija, V. M. Molotovs, K. J. Vorošilovs,

N. S. Čruščovs, N. A. Bulgaņins, L. M. Kaganovičs, A. I. Mikoļans, M. Z. Saburovs, M. G. Pervučins un N. M. Šverņiks.

Gar šķirstu iet galvaspilsētas Staļina rajona delegācija. Šā rajona darbaļaudis ne vienreiz vien ievēlēja lielā vadoni par PSRS un KPFSR Augstāko Padomju un Maskavas Padomes deputātu. Biedrs Staļins divas reizes runāja savu vēlēšanu sapulcē. Delegācijas sastāvā ir elektrorūpnīcas, darba riku un mašīnbūves rūpnīcu stachanoviēši. Daudzi no viņiem piedalījās 1946. gada 9. februara «ēsturiskajā sapulcē, kurā biedrs Staļins nosprauda grandiozo komunistiskās celtniecības programmu.

Arvien no jauna mainās goda sardzē. Tajā stājas valsts darbinieki, sirmie zinātnieki, strādnieki-novatori un kolchoznieki.

Goda sardzē stājas bb. M. A. Suslovs, N. A. Michailovs, P. K. Ponomarenko, S. D. Ignatjevs, A. B. Aristovs, N. N. Šataļins, M. F. Škirjatovs, A. M. Puzanovs un A. G. Zverevs.

Padomju tauta patiesām bezgalīgi mīl biedru Staļinu. Bet kopējās bēdas vēl vairāk tuvinājušas padomju laudis vienu otram, vēl ciešāk sakļāvušas viņus ap partiju, saliedējušas ap Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralo Komiteju un Padomju valdību. Partijai un tautai ir viens mērķis — turpināt Lēnina-Staļina darbu līdz pilnīgai komunisma uzvarai mūsu zemē.

Kolonu zālē nepārtraukti skan sēru melodijas.

Vēls vakars. Ļaudis arvien nāk un nāk. No Rīgas ieradusies latviešu tautas delegācija. Zālē arvien no jauna ienes vainagus no mūsu neapverami plašās Dzimtenes republiku, novadu, apgabalu un rajonu strādniekiem un kolchozniekiem.

Visa zeme atvadās no lielā vadona. Pusnaktis. Ļaužu straume, tāpat kā dienā un tāpat kā vakar, ir bezgalīga. Zālē tenāk Moldāvijas delegācija. Tūlīt pēc tam milzīgu vainagu ienes Ukrainas delegācija. Uz sarkanās lentes zelta burtiem rakstīts: «Lielajam Staļinam. No ukraiņu tautas».

Goda sardzē no jauna stājas Josifa Visarionoviča Staļina cīņas biedri un skolnieki, — bb. G. M. Maļenkovs, L. P. Berija, K. J. Vorošilovs, N. S. Čruščovs, N. A. Bulgaņins, L. M. Kaganovičs, A. I. Mikoļans, M. Z. Saburovs, M. G. Pervučins un N. M. Šverņiks.

Pulkstenis 3 nakti. Padomju laudis joprojām iet gar J. V. Staļina šķirstu.

(TASS)

JOSIFS VISARIONOVIČS STAĻINS

Staļins vienmēr dzīvos mūsu vidū

Svinīgs sēru mītiņš Rakstnieku savienībā

Zālē svinīgs sēru noskaņojums. Visu acis vērstas uz biedra Staļina portretu pie sienas, no kura kā vienmēr raugās pretī viņa tēvišķīgais skats. Cik sāpīgi katram bija dzirdēt lielo bēdu vēsti, ka viņš miris; cik grūti aprast ar domu, ka viņa vaļs nav. Jo kurš cits vēl tā bija vajadzīgs dzīvei kā biedrs Staļins!

— Mūs visus asi, līdz sirds dziļumiem savīļoja ziņa par Komunistiskās partijas un padomju tautas dārgā vadoņa un skolotāja nāvi, — mītiņu atklājot, teica dzejnieks A. Balodis. — Staļins bija tas, kas deva brīvību latviešu tautai. Staļins izglāba mūs no vācu fašistiskās verdzības jūga. Staļina vadībā likvidējām kara postījumus un guvām milzu uzvaras komunisma celtniecībā. Tāpēc Staļins bezgala dārgs katram latviešu darba cilvēkam, viņa vārdu paturēsim mūžīgā piemiņā.

Pieceldamies, mītiņa dalībnieki! dziļā klusumā atdod godu mirušajam vadoņim.

Cik daudzreiz pa dienu bijām dzirdējuši partijas Centralās Komitejas, Ministru Padomes un Augstākās Padomes Prezidija paziņojumu par biedra Staļina priekšlaicīgo nāvi, taču, klausoties to vēlreiz, katrs atkal dziļi pārdziļoja lielā zaudējuma trāģismu. Bet padomju ļaudis pat vissmagāko piemeklējumu brīžos nezaudē gara stingrību. Vēl ciešāk sakļaujoties ar partijas Centralo Komiteju un Padomju Valdību, mūsu Dzimtenes darbaļaudis droši raugās nākotnē.

Pēc tam runāja Staļina premijas laureāts N. Zadornovs.

— Miris Staļins... No mums šķiries lielākais cilvēces ģenijs. Vecot savus ikdienas uzdevumus, mēs bijām parādusī domāt, ka Kremlī ir cilvēks, kas visu vada, visam seko, zinājam, ka vajadzīgajā brīdī viņš palīdzēs ar padomu, izlabos pielastās kļūdas, norādīs pareizo ceļu. Un nu viņa vaļs nav.

Staļins miris, bet palicis viņa darbs. Viss, ar ko esam bagāti, ar ko lepojamies, viss, kas ir labs un skaists mūsu dzīvē, saistīts ar Staļina vārdu. Ļeņins un Staļins nodibināja Padomju valsti, Staļina vadībā tai tika radīta stingra socialistiskās industrijas un kolektīvas lauksaimniecības bāze, panākts neredzēts kultūras uzplaukums. Viņa vadībā sākām pārvērst dabu, uzcelām komunisma pirmdziņto — Volgas-Dona kanālu.

Staļins miris, bet viņa darbi, viņa vārds, viņa mācība dzīvos komunistu partijā, komunismā, ko ceļam, vadošies no viņa norādījumiem, dzīvos padomju tautas un visas pasaules darbaļaužu sirdīs.

Lielās sēras un tai pašā laikā gaišā ticība nākotnei, Staļina lietas uzvarai izskanēja M. Ķempes dzejoli «Biedram Staļinam»:

No rokām dārgajām Tev partija un tauta
Nem svēto karogu, ko, miršot
Ļeņinam,
Tu pacēli un uzticīgi nesī.
To tālāk nesīs ar rokām, cieši
klautām,
Lai lielais spožums, ko Tu devi tam,
Spīd visai cilvēcei. Mums ceļā
zvaigzne esī!
Ar Tevi, biedri Staļin, tālāk soļojam.

Dziļi savīļnotu runu teica A. Brodele:

— Viss, kas jau ir mums un vēl taps, ir saistīts ar mīļotā Staļina vārdu. Viņš bija tas, kas deva mums labklājību un laimi, nodrošināja mūsu un gaišu nākotni. Nu viņa vaļs nav mūsu vidū. Taču ir palicis viņa partija, kuras vadībā droši ejam pretī lie-

lajam mērķim, ko bija spraudis biedrs Staļins — komunismam. Un lai nedomā nevienš, ka tās asaras, ko šodien raud padomju tauta, ir mūsu vājuma pazīme. Mūsu ceļš ir skaidrs, mēs esam stingri savā pārliecībā.

Staļins miris, bet viņa balss vienmēr aicinās mūs uz jaunām uzvarām.

Jūlijs Vanags savu un visu klātesošo pārdziļojumus izteica dzejā:

Domās mēs raugāmies gaišajā tēlā —
Skatīens tavs tēvišķais mudinā mūs...
Paliksim stipri vissivākās zēlās —
Sāpes par spožāko metalu klūs!

Ciešāk ap Partiju sakļausim rindas!
Partija — Staļina sirds.

Arvids Grigulis runāja par to, cik smagi izjust tādā cilvēka zaudējumu, kurš veltījis tik daudz rūpju katram no mums, runāja par biedra Staļina lielumu, ko apliecina tas, ka zemes virsū nav tāda stūriņa, kur cilvēki nezinātu, kas ir Staļins.

Viņš ir nemirstīgs. Markss, Engels, Ļeņins, Staļins — tie ir cilvēces ģeniji, uz kuriem kā uz kalniem mūžīgi balstīsies un pastāvēs pasaule.

Daudzām tautām ir pasaka par gudru cilvēku, pie kura tāls un grūts ceļš. Ja kāds spēj nokļūt pie šī cilvēka, tas uzzina patiesību, gūst atbildes uz visiem jautājumiem. No sākta gala ilgodamies pēc patiesības, cilvēce bija nonākusi pie šāda cilvēka. Tas bija Staļins. Viņš devis skaidras atbildes uz daudziem jautājumiem visdažādākajās dzīves nozarēs. Viņš daudz kārt pamācījis arī literatūras un mākslas darbiniekus. Tāpat atcerēsimies, cik sarežģīti likās valodniecības jautājumi un cik saprotami un vienkārši tie kļuva pēc biedra Staļina ģenialā darba «Marxisms un valodniecības jautājumi», vai arī — ar kādu sabiedriskās attīstības likumu dziļi izprātņi atrisinātas svarīgas politiskonomijas problēmas darbā «Socialisma ekonomiskās problēmas PSR Savienībā».

Tālāk A. Grigulis runāja par biedra Staļina izšķirošo lomu uzvaras izcīņā pār vācu fašistiskajiem iebrucējiem Tēvijas kara gados, par panākumiem, ko padomju tauta viņa vadībā guvusi pēckara celtniecībā.

— Pārāk agri šķiries no mums biedrs Staļins, tāpēc ka, nedomādam par sevi, visu savu dzīvi bija nesavtīgi rūpējies par katru no mums, par mūsu laimi un labklājību.

Tādi cilvēki nemirst. Staļins vienmēr dzīvos mūsu vidū, viņa personība paliks un vadīs mūs uz priekšu, uz jaunām uzvarām komunisma celtniecībā.

Runātājs, tāpat kā citi, atelnāja vēl ciešāk sakļauties ap Komunistisko partiju, tās Centralo Komiteju un Padomju Valdību.

— Mūsu spēks nav mazinājies, un vai tiem, kas alosies šai ziņai!

Noslēdzot svinīgo sēru mītiņu, latviešu padomju rakstnieki pieņēma telegramu Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralajai Komitejai, kurā, daloties visas padomju tautas sāpēs sakarā ar diženā vadoņa un gudrā skolotāja Josifa Visarionoviča Staļina nāvi, solās strādāt ar desmitkārtotu enerģiju, atdot visus spēkus un prasmi, lai radītu jaunus, lielā Staļina laikmeta cienīgus darbus, kas palīdzētu audzināt padomju tautu augstas politiskas modrības garā, nesamierinātības garā cīņā pret ārējiem un iekšējiem ienaidniekiem.

— Mūsu rindās nedrīkst būt vietas pagurumam un mīkstāulībai, mūsu rakstnieku spalva nekad nedrīkst pārkāties ar rūsu. Ļeņina-Staļina lieta — mūsu lieta.

Lielās bēdas

Tā ir briesmīga ziņa.

Klusē padomju tauta šai rītā,
dziļās bēdas kad jāsatiek
un kad sāpe šī negaidītā
sirdij asiņot liek.

Tā ir briesmīga ziņa.

Katra doma, šķiet, kvēl it kā sūrtā,
klusāk elpa no krūtīm kāpj,
lielo nelaimi grūti saukt vārdā —
darbā tā jāizsāp.

Valdis Lukša

Šodien

Bija bērība.

Atminot dienas tās,

Redzu: ganāmpulks ataugas smilgās.
Slāpās kājas salst rugājā rasainā —
Viens pats cēliens kā mūžība ilga...

Bija sapņi —

Pie katra tie ciemos nāk, —
Visus kļiedēja māmuļas skatīens,
Skaidri sacīdams:
Dzīve tos nomāks,
Kalpu gaitas kad uzsāksi pati.

Un tad —

Jūnija bij savāds un neparasts
(Visam mūžam cauri tas skanēs),
Pacēla lielā un saulainā priekā tas
Skumjo, pelēko bērību manu!

Todien

Pirmoreiz mūžā klausījos
Kalpu jaužu priecīgā saimē
Kvēlus vārdus no Maskavas,
Šķita, ka — tos
Runā Staļins par manu laimi.

Jūnija... Cetredesmitais gads.
Tajās dienās

Staļins man pateica pats:
Cietes! Iekaro!
Dzīve ir tava!
Tavām dzīvējam robežu nava!

Sākās dzīve. Mācības. Darbs.

Un, lai kur

Ceļi vēra man mirdzošu loku,
Katru stundu, katru mirkli es tur
Jutu Staļina gādīgo roku.

Šodien —

Aptvert tik grūti un ticēt tam —
Miris...
Vējš sēru karogos žūžo...
Nē!

Viss, ko devis viņš uzvaru laikmetam,
Nevar nomirt un nenomirs mūžos!

Olga Lisovska

Mākslinieku solījums

Miris padomju tautas lielais vadonis un skolotājs, visiem tuvais un mīļais Cilvēks — Josifs Visarionovičs Staļins.

— Dziļās sēras nolēcām galvas, — teica Latvijas Padomju mākslinieku savienības orgkomitejas priekšsēdētājs Staļina premijas laureāts O. Skulme sēru mītiņā Latvijas Padomju mākslinieku savienībā, — saņemusi sāpīgo vēsti par biedra Staļina nāvi. Ar visai padomju tautai piemītošo virišķību šās dienās vēl ciešāk sakļausimies ap Ļeņina-Staļina partiju un Padomju Valdību, lai droši virzītos uz priekšu, uz lielo cilvēces mērķi — komunismu. Biedrs Staļins mums skaidri parādījis šo ceļu. Biedra Staļina vadībā Padomju zemes tautas uzcēla socialismu, pārvērtā mūsu valsti par socialismu un demokrātijas varenu cietoksni. Staļina vadībā padomju tautas uzvarēja Lielajā Tēvijas karā un veica diženos pēckara piegādes darbus. Staļins nosprauda padomju tautai ceļu uz komunisma galīgo uzvaru. Mūžos dzīvos lielā Staļina piemiņā, viņa lielie darbi un norādījumi.

Sapulcējušies dziļās sēras noklausījās Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas, PSRS Ministru Padomes un PSRS Augstākās Padomes Prezidija ziņojumu Padomju Savienības darbaļaudim.

Latvijas Padomju mākslinieku savienības biedri sēru dienās dod solījumu visus spēkus veltīt komunisma celtniecībai, radot Staļina laikmeta cienīgus darbus.

Šajās lielo sēru dienās

Nāve izrāvusi no mūsu vidus tagadējā laikmeta visdziļāko cilvēku — Josifu Visarionoviču Staļinu. Bezgala dziļās skumjas pārņēmušas padomju ļaužu sirdis.

Puēmaistā slīgst sēru karogi.

Sajā skumjajā rītā Latvijas PSR Valsts Dailē teatra aktieri sapulcējās savā teatrī. Sēru mītiņu atklāja teatra direktors J. Palkavnieks. Viņš deva vārdu Latvijas PSR Tautas mākslinieci, Staļina premijas laureatei Lilitai Bērziņai.

— Dārgie biedri un draugi! — Lilita Bērziņa lasa visiem partijās biedriem, visiem Padomju Savienības darbaļaudim adresētā ziņojuma pirmos vārdus. Dziļā klusumā teatra darba salme noklausās Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas, PSRS Ministru Padomes un PSRS Augstākās Padomes Prezidija ziņojumu.

«Šajās sēru dienās visas mūsu zemes tautas vēl ciešāk sakļausies lielajā brālīgajā saimē Ļeņina un Staļina radītās un izaudzinātās Komunistiskās partijas pārbaudītajā vadībā.»

Partija un valdība, grieždamās pie ikviena padomju cilvēka, izsaka stingru pārliecību, ka partija un visi mūsu Dzimtenes darbaļaudis vēl ciešāk sakļausies ap Centralo Komiteju un Padomju Valdību, mobilizēs visus savus spēkus un radošo enerģiju lielajai lietai — komunisma uzcelšanai mūsu zemē.

Staļina nemirstīgais vārds vienmēr dzīvos padomju tautas un visas progresīvās cilvēces sirdīs.

Caikovska Piektais simfonijas svinīgās skaņas levdziņa sēru mītiņu Latvijas PSR Valsts operas un baleta teatrī. Cilvēki neslēpj savu savīļojumu. Iemirdzas acis asaras, nolēcas galvas, saņpauzdas sāpēs sirdis. Runātājiem bēdas un satraukumā pārtrūkst balss, bezgala grūti ir izteikt vārdus: «Nav vaļs mūsu vidū Staļina».

— Lielās ir mūsu bēdas, — saka teatra direktors A. Aboliņš, — bet tās vēl vairāk apvienos mūs visus, vēl ciešāk saliedēs ap Komunistisko partiju. Visus mūsu spēkus, visu mūsu radošo enerģiju mēs, padomju cilvēki, veltījam dižajai lietai — komunisma uzcelšanai mūsu zemē. Mēs būsīm modri un nesamierināmi cīņā pret ienaidniekiem, svēti glabāsim savās sirdīs biedra Staļina nemirstīgo tēlu. Biedra Staļina dzīve mūžam būs mums cēlens paraugs.

Latvijas PSR Valsts Akademiskā Dramas teatra kolektīvs sapulcējās teatra foajē telpā. Visu skatīeni plevēsti ģimetnei, no kuras melna sēru krepa ietvārā pretim raugās visai pasaulei pazīstamā, bezgala dārgā seja. Stāvēt kājās, teatra salme noklausās sēru vēsti. Ikvienam no klātesošajiem liekas, ka partija un valdība griežas tieši pie viņa — komunistā, komjaunieša, bezpartejiskā...

Savīļnoti izskan jaunās aktrises, komjaunietes Baibas Indriksones vārdi. Viņa saka:

— Nav mūsu vidū Ļeņina, no mums aizgājis arī biedrs Staļins, bet ar mums kopā paliek vareņā Komunistiskā partija, kuru nodibinājuši un izaudzinājuši Ļeņins un Staļins, partija, kural mēs uzticamies un kuras vadībā iesim uz jaunām uzvarām. Gadsimtiem cilvēce sapņoja par brīvību un laimi. Ļeņins un Staļins atnesa mums to. Viņu idejas un norādījumi palīdzēs mums pārvērst īstenībā sapņus par komunismu. Padomju jaunatne nekad neaizmirsīs savu tēvu un skolotāju — lielo Staļinu. Viņš atvēra mums visus ceļus, deva iespēju mācīties un strādāt par slavu Padomju Dzimtenei.

Runā Staļina premijas laureāts, Latvijas PSR Nopelniem bagātais mākslinieks Edgars Zīle:

— Rimusi pukstēt dižā cilvēka sirds. No mums šķiries visas pasaules darba cilvēku labākais draugs. Josifa Visarionoviča Staļina ģenialie darbi, veikumi un idejas palīdzēs mums droši un pašvīģi turpināt ceļu uz priekšu. Nav tāda spēka, kurš varētu apturēt mūsu uzvaras gaitu uz komunismu. Katrs padomju cilvēks centīsies strādāt un dzīvot tā, kā strādāja un dzīvoja mūsu lielais Staļins. Ar domām par Staļinu, dziļi sirdīs glabājot visu tautu mīļotā vadoņa piemiņu, mēs sakļausimies vēl ciešāk vienotā pulkā. Vienotībā ir mūsu spēks.

Teatra vecais strādnieks — galdnieks A. Rusmanis, režisore Staļina premijas laureate, Latvijas PSR Nopelniem bagātā mākslas darbiniece V. Baļuna, partijas pirmorganizācijas sekretare aktrise Z. Grīse, direktors Staļina premijas laureāts, republikas Nopelniem bagātais mākslinieks R. Zandersons izsaka domas un jūtas, kas šajās dienās savīļo visus padomju ļaudis, visus godīgos cilvēkus visā pasaulē.

— Ikkatrs cilvēks, — runā V. Baļuna, — izjuta dižā vadoņa mīlestību un gādību. Ļeņins un Staļins palīdzēja vienkāršiem darba cilvēkiem — strādniekiem un zemniekiem — 1917. gada Oktobrī satriekt gadsimtu verdzības vaļas, palīdzēja kļūt par pasaulē pirmās socialistiskās valsts saimniekiem un padarīt to par visvairāk attīstīto un visvarenāko valsti pasaulē. Ikvienam no mums dzīve nesaraucami saistīta ar biedra Staļina vārdu, ar viņa ģenialajām idejām un apbrīnojamiem darbiem. Viņa cildenās dvēseles sirsnība un dēģeme sasildīja visu mūsu dzīvi. Visas pasaules vienkāršie ļaudis ar cerību pievērsa savus skatīenus viņam — cilvēces nenodziestošajam gaismas avotam, cilvēces saulei.

— Staļins bija vislielākais karavadoņs, — saka Z. Grīse. — Viņš izvadīja mūsu tautu pa kauju ceļiem līdz pasaulvēsturiskai uzvarai, viņa vadībā varonīgā Padomju Armija atbrīvoja pasauli no fašisma mēra un izglāba cilvēci. Latviešu tauta dziļās skumjās uzzināja par lielo zaudējumu, kas piemeklējis mūs. Bezgalīga ir mūsu mīlestība un uzticība biedram Staļinam, nesatricināma, nesalaūzama ir mūsu apņēmība kopā ar visu tautu celt dižo komunisma ēku. Visi Padomju Latvijas komunisti, komjaunieši un bezpartejiskie darbaļaudis tiks lietā visus savus spēkus, lai godam nestu staļinieša vārdu.

R. Zandersons runā par to, ka padomju cilvēkiem jāsasniedz liels, skaists mērķis — jāpadara par īstenību cilvēces viscilvēnākie sapņi. Staļins domāja par visu cilvēku laimi, par mieru visā pasaulē. Latviešu tauta nekad neaizmirsīs savu lielo vadoni.

Latvijas PSR Valsts Krievu Dramas teatrī, Jaunatnes teatrī, visās pārējās Padomju Latvijas mākslas iestādēs un mākslas skolās sēru mītiņu dalībnieki runāja par padomju tautas bezgalīgo uzticību partijai Centralajai Komitejai un Padomju Valdībai, par viņas ciešo apņēmību veltīt visus savus spēkus un enerģiju mierīgajam darbam komunisma celtniecībā.

Šajās dienās republikas mākslas darbinieki kopā ar visiem darbaļaudim zvēr būt staļinieša vārda cienīgi, zvēr būt socialistiskās Dzimtenes uzticami dēli un mēlās. Šajās lielo sēru dienās visa Padomju Latvijas darba tauta vēl ciešāk sakļausies ap mīļoto partiju un Padomju Valdību, kas droši un pašvīģi vedīs Padomju Savienības tautas uz jaunām uzvarām.

JOSIFS VISARIONOVIČS STAĻINS

Zvērests

VIŅA KAROGS — AR MUMS

Gori

Runā sirdis uzticīgās,
Skaidrā brīdī patiesību teic:
«Mūsu draugs un tēvs!
Vēl nakti Kremli
Nepieties vairs pie loga,
Domādams par saviem bērniem —
Vienmēr tomēr būsi Tu ar mums».
Sobrid sāpes plosa pasauli,
Sēro jaunekļi un veci vīri,
Pionieres mazas, mātes-varones
Maskavā un Daugavkrastos,
Tālos Karpatos un Altajā,
Visā lielā Padomjzemē.
Sobrid rokas ceļas zvērestam:
«Tēvs sirdsmīļais! Vadoni!
Tu mums nesi brīvību un laimi,
Darbu mācīji un slavu devi,
Dzīvosi Tu jaunos zaļos
Turkmenijas dārzos,
Donbasiešu cirstās zvīdās ogļēs,
Rīgas tekstilnieces darbā,
—
Visur tur, kur laudis jaunu dzīvi cel,
Uzticīgais padomjlaudis,
Viņu darbā, viņu sapņos».
Runā visas padomjtautas,
Līdz krievu tautas māsas:
«Tu mūs vienoji un augšup cēli,
Mūžam dzīvosi Tu brāļu saimē».
Rokas celtas zvērestam:
«Zvēram uzticību Tavai Partijai,
Padomjdzimtenē,
Sarkanajam karogam.
Karogā sit dzīva mūsu tēva sirds,
Viņa ģenījs liesmo varenais,
Cilvēcīgais, kvēlais,
—
Viņā mūžam dzīvos Staļins».
Jānis Sudrabkalns

Mūžīgs kā gaisma

No Volgas atskrējis, marta vējš
Pār Maskavu vakarā jonoja spējš.
Pie Kremļa tās aprāvis, palika
klusu —
Starp logiem gaišajiem viens bija —
tumšs,
Tas — Staļina. Vai viņš jau gājis
uz dūsu?
Ak, vakars cik sērīgs, ak, vakars cik
skumjš!

Lai saulains vai drūms bija debess
vaigs,
Lai ziema bij balta vai ziedona laiks,
Aiz loga šā darbs nekad nenorima,
Pat pūkstīti pāri logs vēl bija gaišs.
Daudz ģenija domu šai gaismā dzima.
Bet tagad? Vai Staļinam dārgam kas
kaiš?

Ir mūžīgā miera skārts mīļotais vaigs.
Skiet, apstājies tecēt uz mīkli pat
laiks.
Nu lūpas ir mēmas un paliks tās klusu.
Cik zvaigznes skumīgi šovakar mirdz!
Viņš, Lielais Ģenījs, ir devies uz dūsu,
Uz mūžiem ir rimusi pūkstēt tā sirds.

Bet doma ir dzīva, ir nemirstīgs vārds,
To nespēj nāve un nīcība skārt.
Nekad tas nemirs, bet mūžmūžos dzīvos
Un tautām uz nākotni sirdīs ies līdz.
Vārds — Staļins — karogu purpurā
plīvos,

Tas mūžīgs kā gaisma, kā austošais rīts.
Pēteris Sils

Vadonis

Kad brāža kaujas viesuļi,
Kad gājām cauri dūmakim,
Mēs domājām par vadoni,
Mēs viņam kvēli ticējām.
Kad ienaidnieki uzmacās,
Tos pieveikt grūts bij uzdevums.
Viņš, likās, blakus nostājās,
Lai cīņā palīdzētu mums.
Kad gājām kara negaisā,
Zem melniem posta mākoniem,
Viņš gribas spēkā varenā
Tad deva drosmi kareivjiem.
Un izlūks, sniegā ieplacis,
Tad savā sirdī zināja:
Tur, Kremli, darbā nogrimis,
Viņš nenoguris strādāja.
To zināja ik rota, vads,
Kam vajadzēja kaujā svīt:
Kā vienmēr modrīgs viņam skats,
Kaut atpūtu viņš nepazīst.
— Par STAĻINU! — bij sauciens spējš,
Lai ar cik dziļš bij reizēm sniegs.
Lai ar cik ass bij svina vējš,
Mēs traucām tur, kur ienaidnieks.
Nu ataususi uzvara,
Kaut izcīnīt to bija grūt.
Nav cita goda — lielāka,
Kā viņa karavīram būt.
Ne reiz vien nāvi uzveicām
Mēs šīs cīņās slavenās.
Mūs par šim spožam uzvarām
Par staļiniešiem godinās.
Aleksejs Surkovs
Atdejojis P. Sils

Staļina nav. Miris liels, spēcīgs cil-
vēks, diženas partijas vadonis, karava-
donis, mūsu mīļotais, dārgais skolo-
tājs, mūsu tēvs.

Vienmēr, kad padomju cilvēks gāja
darbā, ara, projektēja, izgudroja, glez-
voja vai rakstīja grāmatu, tvera rokās
šauteni vai lidmašīnas stūri, lai dotos
kaujā uz dzīvību un nāvi, viņš atcerē-
jās, ka Kremli dzīvo Staļins, un katrs
saklausīja viņa atzinīgos vārdus, kas
bija pilni ticības nākotnei.

Katrs padomju cilvēks izjuta, ka
valstij un tautai ir mīļots tēvs. Ar šim
domām un jūtām mēs bijām saraduši,
tās allaž bija mūsu sirdī un prātā, bi-
jām radušies, ka visā, ko darām, mēs
esam ar Staļinu un viņš ar mums.

Staļins vienmēr bija pie mums, vien-
mēr un visiem viņš bija sirdī un prātā.
Kā spoži mirdzošu kalnu virsotni,
Staļinu saskatīja ikviens.

Un, lūk, viņa nav. Staļins miris.
Kremli vairs nav Staļina. Bet pamei-
sim skatīties ap sevi, un tūdaļ mūsu
acu priekšā — mašīnas, pilsētas, dru-
vās, gara dzīve — nostājas viņa labā,
dārgā un mīļotā seja, viņa prāts, gri-
ba, viņa deģme, viņa mācība. Viņš
visu sācis, palīdzējis ikvienā darbā.
Savā mūžā viņš paveicis tik daudz, ka
grūti to visu uzreiz aptvert un iz-
prast.

Sasniedzumi, varoņdarbi, uzvaras,
atklājumi un izgudrojumi, — viss, ar
ko tik bagāts mūsu laikmets, saistīts
ar Staļina vārdu un darbību.

No mūžīgās zemes, kuras ledzīvotā-
ju liela daļa nebija apguvus, nedz mo-
derno tehniku, nedz arī modernos
darba paņēmienus, Staļins, vadīdams

Partiju un iedams Leņina norādīto ce-
ļu, radīja diženu un varenu socialistis-
ku daudzniecību lielvalsti, jau pašā sā-
kumā likdams tai stingru pamatu —
uzcēla smago industriju, pārveidoja
lauksaimniecību, sagrāva šķiras ienaid-
nieka pretestību, kas vilka atpakaļ, ne-
brīvē.

Leņins un Staļins radīja socialisma
celtniecības materiālos un teoretiskos
pamatus, un Staļins uzcēla uz šī pama-
ta lielu un gaišu ēku.

Staļins piešķīra elpu visām diženās
valstīs, malām, atdzīvināja Cukotku,
tundru, Sibīriju, pārvērtā Uralus par
neizmējamu bagātību krātuvi, viņa
vadībā sāktas būvēt vispilnīgākās ma-
šīnas, ar kanālu savienota Volga un
Dona, uzsākta diženu hidroelektrostaci-
ju būve un Volga kļuvis par māmuļu
šā vārda jaunā nozīmē.

Staļins noteica attiecības starp tau-
tām. Viņš no jauna radīja Krievzemi
un pirmo reizi cilvēces vēsturē iemācīja
tautas dzīvot draudzīgi, brālīgi. Un
padomju tautas sāka saukt viena otru
par brāļu tautām.

Viņš mīdēja visus darba cilvēkus, lai
kur viņi dzīvoja, lai kāda bija viņu
ādas krāsa.

Viņš pavēra ceļu un attīstīja tautu
dāzīs slēptos lielos talantus. Visai
darba cilvēcei viņš radījis paraugu, kā
kalpot Marksas-Engelsas-Leņina idejām,
paraugu dzīvai ticībai cilvēka gaisai
nākotnē, paraugu pašizlīdzīgai cīņai
pret ienaidnieku.

Staļins bija ģeniāls visā, ko viņš
darīja.

Staļins nenodzīvoja līdz komunis-
mam. Bet viņš parādīja ceļu pārejai no

socialisma uz komunismu un veda
tautu un partiju pa šo ceļu.

Liela nelaime mūs piemeklējusi.
Miris Staļins. Smaga, sāpīga vēsts.

Skīrsts ar Staļina mirstīgajām alic-
kān atvērts atvadām.
Katrs padomju cilvēks tagad skaidri
apzinās, ka pienācis laiks, kad mūsu
mīļotā mirušā tēva piemīnā ar sevišķu
enerģiju un pašizlīdzību visās dzīves
nozārēs jāizpilda viņa novēlējumi, un
kā darbs, jaunrade būs labākais pie-
mīnēklis Staļinam.

Visi — gan bērni, gan pieaugušie —
šīs diēnās runā: «Nē, Staļins nav mi-
ris, viņš ir mūsu vīdū».

Viņa vārds, viņa karogs ir ar mums.
Viņa Partija vada mūs. Viņa mācība
dzīvo tautā, katru padomju cilvēka ap-
ziņā, miljonu cilvēku darbos.

Mēs neesam vieni. Ar mums —
brāļi tautas demokrātijas zemēs, ar
mums — lielā Ķīna, ar mums — visas
pasaules darbajaudis.

Ap zemeslodi plīvo sēru karogā.
Simti miljonu darba cilvēku, kuri, tā-
pat kā mēs, Staļinā saskatīja savu mi-
ļoto tēvu un skolotāju, dalās ar mums
mūsu kopīgajā nelaime.

Staļins miris, bet viņa mācība dzī-
vo, vienmēr dzīvos viņa darbs, un
komunisms tiks uzcelts. Sekodama viņa
novēlējumiem, visa padomju tauta vē-
lēšā saklausas ap Leņina-Staļina
partiju, ap tās staļinisko Centrālo Ko-
miteju un Padomju Valdību.

Un mūžos, paaudzi pēc paaudzes,
laudīs paturēs piemiņu, godinās mūsu
diženā tēva Josifa Visarionoviča
Staļina dzīvi un darbus, mācīsies no
tiem.

N. Zadornovs

Dārgais, nemirstīgais

Sēru karogus planda pavasara vējš.
Pāri Rīgai lēni izkliet rita migla,
bet cilvēku acīs deg lielas un skaud-
ras sāpes.

Viņa vairs nav. Sajās nedaudzajās,
neizsakāmi grūtajās diēnās mēs dzi-
vojām un darbojamies tā, it kā dā-
rgais elimnieks būtu viena telpā ar
mums, it kā mēs stāvētu ap viņa gultu
un ar aizturētu elpu, ar pamirsošu
sirdi raudzītos bezgala mīļajā sejā.

Viņa vairs nav. Situši vissmagākā
stunda, nāve pārtraukusi visdārgāko
dzīvību, visdiženāko mūžu, likusi ap-
stāties eiridij, kuras pūkstos klausījās
visa cilvēce.

Bet arī nāve nespēj atņemt to, kas
tik ļoti, tik neatraujami ir bijis mūsu,
kas ar katru savu elpas vilcieni, ar
katru savu domu tik cieši saaudzis ar
tautas dzīvo miesu.

Viss, kas šodien mūsu zemē ir jauns,
liels un skaists, viss, kas aug, attis-
tās un kas vēl taps — viss nes sevī
viņa vārdu, viņa auglīgo, radošo domu,
viņa gudro, gaišo prātu. No viņa ro-
kas latviešu tauta saņēma savas brīvi-
bas karogu, ar viņa vārdu uz lūpām
gāja bargajās kaujās latviešu gvardu
pulkī par Dzimtenes neatkarību un

brīvi. Viņa vārdā mums ir iemiesots
viss — nākotne, laime un miers. Kat-
ru jaunceltni mūsu republikas pilsētās
un laukos, katru vārpu kolchoza tū-
mā, katru jaunpiedzimušu bērnu ir no-
glāstījis viņa siltā, stiprā roka. Viņš
ir ar mums — arī šodien, arī šai stun-
dā, jo ar mums ir Partija, viņa Par-
tija, viņa priekšpūls, kas ved un aiz-
vedīs daudzmiljonu padomju tautu uz
komunismu.

Skumju plīvurā tinusies Rīga un
Daugava, sēru karogi līecas katrā vi-
stlākajā cietmā. Cilvēku sirdīs deg asi-
ņaina brūce. Bet ar divkārsu spēku,
ar divkārsu milu mēs šodien mīlam
to, ko mums devis viņš, uz ko mūs
aicinājis viņa mīļotā balss, par ko
viņš dzīvojis, cīnījies, par ko domājis
līdz savas dzīves pedējai stundai.

Viņš skaidri redzēja savā priekšā
komunisma laimīgās tāles. Viņš redzēja
savā priekšā cilvēcības un miera uz-
varas dienu, un viņš sacīja pasaules
darba tautai: esiet modri un droši, jūs
nosargāsit mieru, ja pemsiet miera
lietu savās rokās!

Ar divkārsu spēku un milu mēs do-
mājam šajās sēru diēnās par savu ce-
ļu, ko mēs tālāk iesim bez viņa, bet

nesdami viņu savās sirdīs. Mēs iesim
tālāk, uzticīgi sekodami Partijai, uz-
ticīgi, soli pa solim piepilddami to,
uz ko līdz šai dēnā mūs aicināja Par-
tijas lielā, nemirstīgā dēla balss un
kura turpinās mūs aicināt vienmēr.

Padomju laudis ir pārdzīvojis ne
vienu vien bargu un grūtu stundu. Bet
viņš nespēj noliekt pie zemes nekāda
nelaime, ne bedas. Reizē ar neizsakāmi
dīļām sērām mūsu sirdīs deg nesa-
lauzams spēks. Biedrs Staļins, aizie-
dams no mums, darīja mūs divkārt at-
bildīgus savai Partijas priekšā, mū-
su Dzimtenes un mūsu nākotnes priek-
šā. Un mums jābūt šīs lielās atbildi-
bas ctenīgām.

Lai nedomā ienaidnieks, ka tās asa-
ras, ko šodien raud padomju tauta,
ir nespeka asaras. Nē, mūsu tauta sa-
klausas vēl ciešāk kopā, lai justu ple-
cu pie pleca, lai virsīgi panestu
sāpes, lai vēl augstāk paceltu savas
socialistiskās Dzimtenes kvēlo karogu.

Mēs nešķiramies no Tevis, dārgais,
mīļotais biedri Staļin! Tu būsi mūžīgi
dzīvs mūsu vīdū. Tu turpināsi solot
kopā ar mums un visas pasaules darba-
lāžu miljoniem uz priekšu, uz komu-
nisma uzvaru.

Anna Brodele

Nemirstīgais vārds

Pār zemi kad rīts celās blāzmais un jauks,
Es priecīgs gāju pa saulainu taku —
Un pēkšņi es dzirdēju: iešalcās lauks,
Vējš gaviļēs dziesmu man dziedāja blakus.
Un pļavā, kas, mirdzuma apvīta, zied,
Es dzirdēju žūžojo pūķus un zāli,
Un šķita, ka putni visapkārt man dzied,
Dzied vārdu visskaisto un vienīgo — Staļins.

Kur vien tagad eju: vai diezokņu sils,
Vai ielejas plašas un kalnāji augsti,
No ziedona balsim man dvēsele silst,
Kā saulaina straume ap mani šalc: plauksti!
Vai pilsētas varenas, ciematiņš mazs,
Vārds spožais un saucošais līdinās tāli,
Un sirdī man elpo, dzirkst domās man tas —
Vārds lielais, kas pasauli aptvēris — Staļins.

Pār padomju zemi vārds spārnotais trauc,
Tās brīvajos plašumos laime to mīlo,
Kur jaunceltni stalažas aicinot klaudz
Un priežukoks smaržīgi sveļotais zvīlo.
Tas Dņepras vijņos un dziesmās mums šalc,
To dzirdam, kur vesers uz laktas dim skaji,
Ar tēraudu spēku, kas ugunis kalts,
Par uzvaras vārdu ir kļuvis vārds — Staļins.

Tas varoņu darbiem spēj iedvesmot mūs,
Sauc cīņā par paaudžu laimīgu dzīvi —
Tā nākošie gadsimti radīti kļūst,
Lai cilvēka ģenījs var pacelties brīvi,
Un tauta ikviena reiz pieminot sveiks
Tās diēnas, kas atvēra gaišāko tāli.
Un laimīgā zeme tad vārdu šo teiks,
Kas nemirstīgs laikmetos pastāvēs — Staļins.
Krumbs Kuļavkovs, bulgaru dzejnieks
Atdejojis M. Kempe

No lizdas šīs
Reiz izlidoja ērglis.

1.

Kad sniegi kalnos kūst
Un straumes klintīs gāz no kraujām,
Kad Kura krācot plūst
Un senie mūri dreb kā pērkongraujā, —

Tad visudziņāk izjust var,
Cik varens mūsu pavasars!

Kad rozēs dārzos zied
Un aitu ganī augstāk kalnup dodas,
Kur vēlāk vakars riet
Un agrāk rīti rodas, —

Kā krāšņa vasara tev dzīve pretim nāk
Pēc palīem plauksmē ražēnā.

Kad lejas tveicē vist
Un zenitā jau vēziens saules lokiem,
Kad medus sula list
No pilniem augļu kokiem, —

Visdziļāk izjūti, cik darbs ir kļuvis
svētīgs,
Kad pati tauta saimnieks savā kļēti.

2.

Tur, kur Ljochvas vēsais vilnis
Remdē Kurā ātro teci,
Lazdas savus riekstu pilnos
Cemus saulei sniedz kā sveces.

Laukos lobija ver pāktis,
Dārzos viņa koki līcas,
Gaidot rudenī, kad nāks tiem
Spiedēs ķekari zem triecies.

Augstu kalnā — Gori-Džvāri
Gadu simtos kaltais mūris
Drūpot raugās upei pāri:
Dzīve salauz akmeņi būri.

Zemei pāri gājis viesulis.
Cilvēks lepnī paceļ vaigu.
Augļus, kas bij kalna tiesa,
Vācējs pats sev sakrāj svaigus.

Raugies vasaru vai ziemu —
Nevār pazīt lejas ciemu:
Tā kā svētku diēnās lielās
Spoža uguns visās ielās.

3.

Gori, pilsētiņa senā!
Vējš te klausās lēns —
Vai no Kuras krasta nenāk,
Riekstu kožot, zēns.

Namiņš pelēks zemei kļāvies —
Te bij krēslā dzimt
Tam, kas gaisā kā saule stāvēs,
Kamēr saule aust un grimt.

Namiņš pelēks — šodien silti
Apkārt marmors klāts.
Tā kā stāsts tu jaunai ciltij
Saglabāts.

Pilis zūd zem drupu dražām.
Darbi laikiem pāri dārd.
Gori, pilsētiņa mazā!
Mūžos ieskanēs tavs vārds.

Jūlijs Vanags

Latviešu padomju tautas dziesmas par Staļinu

Leņins tautu aicināja
Kopā darbus apvienot;
Staļins visus iemācīja
Kopā sēt, kopā pļaut.

Ogres raj.

Liela zeme, plaši lauki,
Nevar vārdus saklausīt,
Nevar tautas saskaitīt.
Staļins visas apvienojis,
Miera zemē pārveidojis.

Rīgas raj.

Liels paldies Staļinam
Par gudro padomību:
Mierā augt, mierā celt,
Mierā dabu pārveidot!

Saldus raj.

Paldies saku
Staļina tēvam:
Mūžam saule
Padomju zemē!
Par mūsu nākotni,
Gaišu un priecīgu,
Partijai, Staļinam
Dižais paldies!

Cesvaines raj.